

att sätta mig in uti folks sorg, men det gjorde mig nu verkligen ondt om honom. Men hvad kunde jag göra — det är orätt af honom att skylla på mig, nu mer har jag intet på mitt samvete. Han vill ibland taga lifvet af sig — hvar och en anser sin olycka som störst. De sista dagarne lefde vi nemilif. Vi fiskade en gång i Neran, och sista morgon rodde Dag, och jag ut och passade i från båten, som låg och drif. För väldigt svart var det att komma upp igen. Ofta dansade vi om aftnarna och se skrekos på att laket kunnat lyft sig, då vi